

Dr. Menczel Félix És Felesége

Szüleim házassági felvétele. 1925-ben sadhenolták doktor Rothauser Lajos győri nyugalmazott megyei tiszti főorvosnak a lányát, Rothauser Olgát, aki az édesanyám lett. Én 1926-ban születtem. Édesanyám, aki otthonról vallásos volt, kóser konyhát vezetett, tartotta az ünnepeket. Vidéken ez szokás volt, hogy szombaton mindig a rokonok, barátok jöttek egy feketekávéra vagy süteményre vagy nem tudom, micsodára. Anyám imádkozott is, nekem bár micvóm is volt. Zsinagógába eljártunk, de a zsidó ünnepek nem hagytak nyomot bennem. Tartottuk az ünnepeket, de semmiképpen sem úgy, hogy napokon keresztül. Szóval nem ültünk ott hosszan a templomban. Viszont falun az orvosnak a parasztok mindig hoznak kóstolót az ölésből. Ez úgy történt, hogy apám vett magának külön egy tányért, egy kést, egy villát, anyám meg egy külön fazekat. És ha valami ilyen volt, azt anyám gondosan abban főzte meg. Krumplit csak úgy volta szabad hozzátenni, hogy a kóser kanállal belenyúlni a krumplibba, és így kirázni a tányér fölé, hozzáérni nem volt szabad. Én meg vártam éhes szemekkel, amíg apám evett, mert utána azt a tányért, azt

a kést kaptam meg, csak egy volt. Aztán később lett még egy. Pénteken mentem valahova, és tudtam, hogy már zárni fognak, megvettem magamnak egy tányért, egy kést, egy villát, és miután valahova mentem még, beadtam a nagybátyámhoz, Menczel Dezsőhöz, aki a hitközség elnöke volt, hogy majd jövők érte -- voltunk olyan jóban, rendszeresen összejártunk. Amikor visszamentem a tányérért, azt mondta a nagybátyám, hogy holnap úgyis jönnek anyuhoz, majd ők elhozzák, hagyjam ott. Otthagytam. Szombat délután beállított a nagybátyám, a hitközségi elnök a másik nagybátyámmal, Menczel Sándorral, aki az iskolaszék elnöke volt, odaálltak ünnepélyesen édesanyám elé, és ünnepi beszédben elmondták, hogy a fia annyira vallásos, hogy a hitközségtől kért egy echt kóser tányért és villát. Kinyitották a csomagot, és a tányér fenekére rá volt verve a hitközség összes pecsétje. Szóval ez is azért a könnyedséget jelzi, tréfáltak. Tudták, hogy nekem miért kell, mindenki tudta.